

Njihova pobjeda po Ničeju sastoji se u tome što aktivnu silu odvajaju od onoga što ona može, one oduzimaju moć aktivnoj sili, ali time i same ne postaju aktivne, već postižu to da im se aktivna sila pridruži, da i ona postane reaktivna ali u jednom potpuno novom smislu. Dakle, već u samom startu (ne i samom poreklu kao razlici), u početku kao pobjedi reaktivnih sila, aktivno menja svoj smisao, kao što i u toku daljeg razvoja zapadne civilizacije reaktivno menja svoj smisao.

Jedna aktivna sila postaje reaktivna (u novom smislu) kada je reaktivne sile (u prvobitnom smislu) odvoje od onoga što ona može. Dakle, reaktivno ne obrazuje sebe kao aktivno, niti time postaje neka nova sila, već razdvaja aktivno i time ga čini reaktivnim u novom smislu. Upravo ovim odvajanjem kao pobjedom preokrenute slike porekla, negativnim tumačenjem porekla kao razlike u poreklu, reaktivno istinski postaje reaktivno. Rob, prosto, plebejsko su termini koje Niče koristi želeći da ukaže na ovaj momenat postajanja reaktivnim u pravom smislu te reči, koji nije ništa drugo do početak povesti čoveka Zapada.

Određenje aktivnog i reaktivnog, da tako kažemo merenje sila, nikada ne može početi od nekakvog stanja stvari unutra postojećeg sistema odnosa sila. Niče za aktivne sile kaže da su one superiorne, vladajuće, da su najsnažnije. To naravno ne znači da su one uvek one koje odnose pobjedu, reaktivno može pobediti ali time ono nikada ne prestaje biti reaktivno – Niče u Volji za moć i kaže: „Jake uvek treba braniti od slabih“. Nikada jako i slabo nije rezultat borbe, tj. pobjede. Zadatak genealogije jeste upravo utvrđivanje razlike, potvrda porekla kao porekla razlike, utvrđivanje da li sile koje pobjeđuju jesu istinski superiorne ili su inferiorne – ovo utvrđivanje stvar je tumačenja (aktivnog), stvar je potvrđivanja razlike i ovde nema ničega činjeničkog, ničega datog (došao sam da jednu zabludu zamenim drugom).